

Forhandlingen, bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, kan fratage en Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse, drager Omsorg for, at Forhandlingen ikke trækker i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, naar han anser det paagældende Emne for tilstrækkelig debatteret o. s. v.

2. *Forkyndelser og Meddelelser.* Alle saadanne skulle som Hovedregel foregaa ved en af et Vidne ledsaget Stævningsmand, der afleverer Genpart af det, der skal forkyndes. Det væsentligste ny er her det, at naar begge Parter benytte Sagførere, kan al Meddelelse under Sagens Gang ske ganske formløst fra Sagførerkontor til Sagførerkontor blot mod simpelt Modtagelsesbevis.

3. *Vidner.* Da Bevisbedømmelsen er fri, bortfalder Reglen om, at der til fuldt Bevis hører to lovfaste Vidner (3: Retten kan betragte eet Vidnes Udsagn som tilstrækkeligt og kan omvendt tilsidesætte to Vidners overensstemmende Forklaring, naar den tror, at der ligger en Misforstaaelse eller lignende til Grund), lige som alle Lovregler om, naar et Vidne er inhabilt, bortfalde. Derimod bevares, i det væsentlige uforandret, den gældende Rets Bestemmelser om, at Vidnesbyrd ikke *maa* afkræves visse Personer med Hensyn til, hvad de som Embedshemmelighed eller lignende have erfaret (Præster, Sagførere, Funktionærer ved Fødselsstiftelsen), hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse om, at Vidnesbyrd ej heller *maa* afkræves Embedsmænd eller andre, som handle i offentligt Hverv (f. Eks. Rigsdagsmænd) angaaende, hvad der i dette Hverv er dem betroet eller kommet til deres Kundskab om et offentligt Anliggende og omfattes af deres Tavshedspligt, med mindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det paagældende Tings Formand saa vel som Regeringen samtykker i, at de føres som Vidne. — Hvad *Vidnepligten* i øvrigt angaar, da kan Vidnesbyrd i *borgerlige* Sager nægtes overfor Spørgsmaal, hvis Besvarelse *maa* forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd, eller dog for et væsentligt Formuestab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, saa vel som angaaende Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, forsaavidt Vidnet eller dets Ægtefælle herved kan skades. I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes, naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal *maa* forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd. Endvidere kan indenfor visse Grænser en paa et Blad navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende